

EAST HUIS VELD

De Nieuwe Markt

BREDA
Breed met elkaar

Vroeger, nu en straks

CULTUUR SNUIVEN IN DE TERUGGAVE

Vrijdag 26 januari was de open dag in De Teruggave (het voormalige Belastingkantoor). Iedereen kon in het gebouw genieten van het heel divers programma van de 'Cultuurnacht Breda 2018'.

Foto's van I Love Breda en BredaPhoto, en films van Martin en Inge Riebeek. Studio Beeldbar (een initiatief van studenten van AKV|St.Joost) toonden de resultaten van hun vraag aan kinderen uit groep 6 en 7 van basisschool de Weerij: "Als je 1 € miljoen had en een groot klusteam, wat zou je dan met het Belastingkantoor op de Gasthuisvelden willen doen?" Verder waren er activiteiten en voorstellingen van BLAST, Blind Walls Gallery/KOP, Sounding Bodies en Food & Boots. Liefhebbers van lekker eten konden terecht op de zesde verdieping bij Pannen Op Het Dak. Muzikaal werd de Cultuurnacht omlijst door de mannen van de Zwarte Groef. Veel Bredanaars hebben de Gasthuisvelden (her)ontdekt!

Zo was het

Tot ruim een eeuw geleden was recreatief zwemmen nergens gebruikelijk. Zwembaden zoals we die tegenwoordig kennen, bestonden niet, laat staan zwembles. Vanaf eind 19^e eeuw kwamen er voor de Bredanaars achtereenvolgende zwemgelegenheden, allemaal bij de Gasthuisvelden.

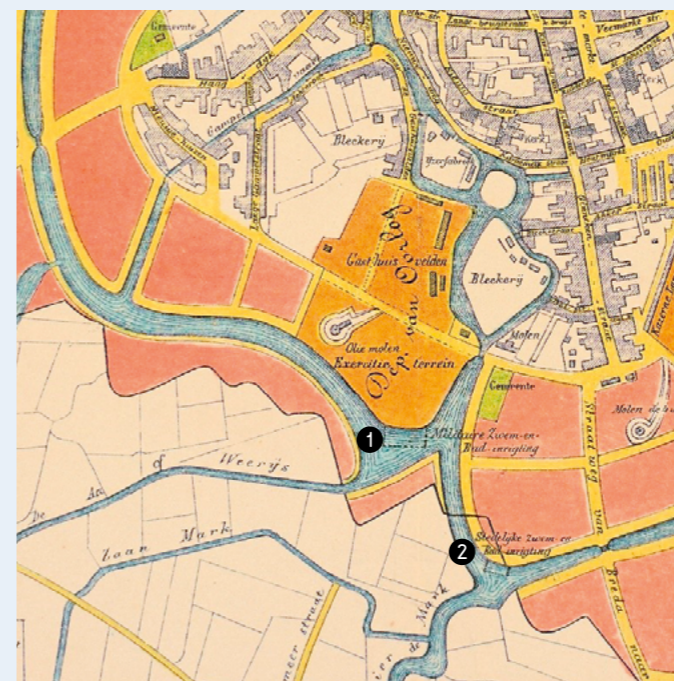
Dat begon met de 'Militaire zwemkom' in het relatief schone water van de Aa of Weerij. Iets zuidelijker was vanaf 1894 bij de huidige Marksingel/Boeimeersingel de gemeentelijke 'kosteloze Volksbadplaats', het eerste gratis zwembad voor de Bredase bevolking. In 1909 kwam de Bredasche Bad- en Zweminrichting (later Zweminrichting Boeimeer) bij de Balfortstraat.

Vanaf 1933 tot 1992 konden de Bredanaars gebruik maken van zwembad 't Ei, dat naast het oude NAC-stadion in het Burgemeester Van Sonsbeeckpark lag. Pas vanaf 1954 mochten bezoekers er gemengd zwemmen en zonnen! In 2000 is hier het overdekte Zwembad Sonsbeeck geopend. De Badstraat in Oud-Boeimeer herinnert nog aan de rijke zwemgeschiedenis van deze buurt.

❶ De Militaire zwemkom bij het exercitieterrein. Midden boven de witte huisjes, midden rechts de hooizolder.

BRON: COLLECTIE VOORHEEN BREDA'S MUSEUM

Op deze plattegrond van F.C. Blom uit 1875 is de Militaire zwemkom bij het Exercitieterrein van de Veldartillerie ingetekend en ook de Stedelijke Zwem- en Badinrichting waar de Mark overgaat in de Singelgracht. BRON: COLLECTIE VOORHEEN BREDA'S MUSEUM

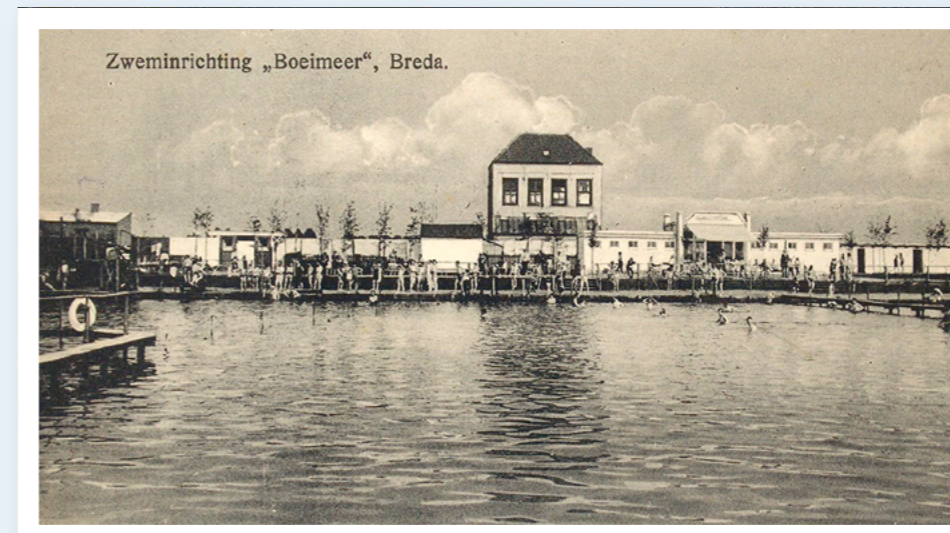

❷ Een spectaculaire duik in de kosteloze Volksbadplaats. In 1909 is dit gesloten, doordat het rivierwater te riskant werd voor de gezondheid (o.a. de ziekte van Weil). Let op de schuttingreclame voor Kwatta en De Faam.

BRON: COLLECTIE STADSARCHIEF BREDA, ID-NUMMER 20170002

Vanaf 1909 konden Bredanaars terecht in Zweminrichting Boeimeer aan de Balfortstraat.

BRON: COLLECTIE STADSARCHIEF BREDA, ID-NUMMER A0036

Van 1933 tot 1987 lag zwembad 't Ei in het Burgemeester Van Sonsbeeckpark. Hier konden bezoekers vanaf 1954 voor het eerst in Breda gemengd zwemmen en zonnen. Sinds 2000 is hier het grotendeels overdekte Zwembad Sonsbeeck.

BRON: COLLECTIE STADSARCHIEF BREDA, ID-NUMMER JVG19860630036

Zo wordt het

In 1940-'41 is de Mark gedempt op de plaats waar nu de Markendaalseweg ligt. In 1964 volgde de haven, die in 2007 weer is heropend. Sinds vorig jaar worden er serieuze plannen ontwikkeld om de oeroude bron van Breda weer te voorzien van stromend (en bevaarbaar!) water, door de haven weer te verbinden met de singel/Mark: een prachtige en heel levendige invulling van dit stuk Gasthuisvelden. Zowel voor de omwonenden als de vele nieuwe gebruikers van dit gebied.

Meedenken en meepraten

De gemeente hechtte er meteen veel waarde aan om iedereen met belangstelling, betrokkenheid of kennis van dit gebied uit te nodigen bij de ontwikkeling van de eerste schetsen. Als voorbereiding op het 'Voorlopig

Ontwerp' zijn deze mensen in november 2017 uitgenodigd voor een inspiratie-bijeenkomst. Op deze zeer drukbezochte avond namen de plannenmakers veel nieuwe ideeën op allerlei gebied mee naar huis. Suggesties over natuur-toepassingen, veiligheid, beheer,

bevaarbaarheid en dergelijke zijn vervolgens terecht gekomen in het aangepaste plan. Op 10 april jl. werd zichtbaar wat er met die opmerkingen in het ontwerp is gedaan, tijdens een wederom drukbezochte presentatie in de Avenue van de tussenstand van

“Flink wat ideeën van betrokkenen zie je nu terug in de plannen. Zoals langere wandelpaden langs het water, meer beplanting op en tegen de kademuren en vloeiendere bochten om de rivier beter bevaarbaar te maken.”

het Voorlopig Ontwerp. In het najaar verwacht de gemeente de consultatie te kunnen starten en het Voorlopig Ontwerp te kunnen aanbieden aan de gemeenteraad. Medio 2019 zijn de uitvoeringsplannen naar verwachting gereed, zodat – bij een positief besluit – de schop begin 2020 de grond in kan. Hoe mooi zou het zijn als 60 jaar na de demping, het Markwater weer door het stadshart stroomt en jong en oud kunnen genieten op en langs het water waar Breda zijn oorsprong aan te danken heeft! ●

“Er komen nieuwe (loop-)bruggen en een aantal bestaande bruggen wordt aangepast. Elke brug zal een eigen karakter krijgen en wellicht verwijzingen naar de historie van de plek”

1 De Tolbrug was vroeger één van de toegangen tot de middeleeuwse stad. Lang was dit een smalle houten brug.

2 De Nieuwe Mark aan het groen ingerichte Franciscanessenplein voor Hotel Nassau. Met de lage kade en de toegang tot het water.

3 Hoek Markendaalseweg/Waterstraat/
Karnemelkstraat waar vroeger de middeleeuwse
toegangspoort was (vanuit het water).

5 De Nieuwe Mark bij Seelig Noord, het voormalig kazerneterrein. Rechts het
Groot Arsenaal dat door de Rooi Pannen wordt herontwikkeld tot onderwijslocatie/
hotel. Duidelijk zichtbaar zijn de groene kadewanden.

4 De achterzijde van restaurant Bali met de Bleekstraat, de doorsteek
naar de Ginnekenstraat. Met trappen die toegang geven tot het water, een
verwijzing naar de locatie waar vroeger de was werd gebleekt in de Mark.

6 Het zuidelijk deel waar de verbinding is tussen de singel en de
Nieuwe Mark. De oevers verwijzen naar de verdedigingswerken die
hier tot 1870 lagen. Het is nu nog niet duidelijk hoe het park eruit
komt te zien. Het ontwerp gebeurt in samenwerking met de stad.

IDEEËN BELANGSTELLENDEN OVER HET BELASTINGKANTOOR

“Eerst zou het aan de buitenkant gerestyled moeten worden. En van binnen moet het een multifunctionele invulling krijgen.”

“Volgens mij moet er een wijkwerkplaats voor kinderen in komen. Creatief en ambachtelijk. Dat soort voorzieningen ontbreekt nu in de wijk. Een plek waar je elkaar kunnen ontmoeten en er iets kan doen. Zeker kinderen.”

“Het gebouw is een fantastische kans voor Breda om allerlei mensen bij elkaar te brengen. Het kan de aanliggende buurten met elkaar verbinden. Het zou interessant zijn als er veel initiatieven van de mensen zelf komen en niet alleen van de gemeente.”

“Het moet een combinatie worden van wonen, werken en recreëren. Hoe weet ik nog niet.”

“Het is een goed verzamelgebouw voor bedrijfjes die iets kunnen ‘teruggeven’ aan de buurt en de stad. Die betrokkenheid moet er wel zijn. Dan gaat het leven in en voor de Gasthuisvelden.”

“Misschien moeten we kunstacademie St. Joost hier vestigen. Zodat het een culturele hotspot kan worden met meer uitstraling naar de stad dan waar ze nu zitten.”

“Laten we beginnen om het gebouw optimaal toegankelijk te maken. Als belastingkantoor was het tamelijk gesloten, in de toekomst moet het open zijn voor iedereen uit de omgeving.”

“De directe omgeving van het gebouw kan wel wat groener. Het is nu vooral stenen parkeerplaats, maar er zou een mooi trap- en speelveld kunnen komen.”

“We moeten het teruggeven aan de bewoners en de buurt. Zo krijgt het een sociale betekenis en invulling.”

“Als ondernemers van de Haagdijk hopen we dat het niet alleen wonen wordt, want juist door de werkplekken hebben we meer loop in de straat.”

IDEEËN VAN BEWONERS OVER DE GASTHUISVELDEN

“Rondom de rechtbank moet het aangenamer dan nu worden om er te wonen. En er moeten meer speelplekken komen voor de kinderen. En een gymzaal.”

“De Fellenoordstraat is gevaarlijk, er wordt hard gereden en is een barrière. Vanuit de Gerardus Majellabuurt moet er een verbinding worden gelegd met het groene gebied aan de overkant.”

“De wijk moet zo groen mogelijk worden. In de omliggende wijken is al genoeg steen te zien. We willen het park tot aan onze wijk voelen.”

“Het rechtbankgebouw staat nu erg apart, los van de wijk. Dat zou meer verbonden moeten worden met de buurt eromheen.”

“Wij willen wel meer verbinding met het gebied dat ze nu gaan ontwikkelen.”

“Het is hier vaak te rustig. Er mag wel wat meer reuring komen. Bijvoorbeeld met meer leuke horeca en winkeltjes, maar een grote supermarkt mag ook. En een culturele instelling, zoals een muziekschool, zorgt ook voor aanloop.”

Stef Goedhart heeft de rechtbank onlangs virtueel opgeknapt. Hij voegde bomen en gevelgroen toe en bekleedde de zijgevels met zonnepanelen. Een naam heeft hij ook al: ‘Sluis’, inclusief een ondertitel: ‘Groen, cultuur, wonen’.

“Het concept SLUIS kan een directe verbinding naar het toekomstige Seeligpark vormen”, stelt hij. “Het zou mooi zijn als er een aanlegsteiger zou komen aan de Sluissingel, waar je je bootje even kunt aanleggen. In de zalen kun je tentoonstellingen houden, of een werkplaats maken. En in de kantoren werkplekken en woningen. Het gebouw heeft veel hoogteverschillen, dat leent zich voor groene terrassen.”

“Het was nooit stil op de Haagdijk”

Vanaf het balkon van zijn hooggelegen appartement aan de nu nog afgedamde Nieuwe Mark heeft Joop Couvreur (81) een schitterend uitzicht op onder meer de Gasthuisvelden. Binnen kan hij dat uitzicht moeiteloos voortzetten via zijn indrukwekkende collectie boeken en ansichtkaarten. Vrijwel niets van het oude, het huidige en het toekomstige Breda kan hem ontgaan. “Ik ben een Bredenaar die zijn stad in hart en nieren meedraagt. Waar ik ook kom.”

Joop Couvreur is als leerling van de ambachtsschool aan het Van Coothplein opgeleid tot meubelmaker.

“Aanvankelijk om antiek te restaureren, maar geleidelijk kwam ik terecht in de horeca-inrichting.”

Van 1968 tot 1980 had Joop zijn showroom Meuviro aan de Haagdijk. Deze hoorde bij de grote werkplaats aan de Haagweg. De keuze voor de Haagdijk was simpel: goed betaalbaar en bereikbaar, en er waren destijds nog geen bedrijventerreinen zoals nu. Daarbij komt: “Mijn familie was altijd op de westelijke kant van Breda georiënteerd.

Ik weet ook veel meer van die kant van de stad dan van de oostkant.”

Zijn bedrijf Meuviro was totaalinrichter van horecagelegenheden ‘van de vloer tot aan het plafond’. “In Nederland en ver daarbuiten werden we een grote speler op dit gebied. Denk aan het Congresgebouw in Den Haag, Ahoy, de Kuip en de Rai, maar ook het NAC-stadion. Alleen al in Antwerpen hebben we bijna 500 cafés ingericht voor brouwerij De Koning. Verder was het de tijd dat de sportverenigingen met eigen kantines sterk opkwamen. Die hebben we ook veel ingericht.

En toen de open keuken populair werd, verkochten we ook vele honderden barkrukken aan particulieren.”

In de tijd dat Couvreur zijn zaak op de Haagdijk had, was het al een zeer levendige ‘caféstraat’, herinnert hij zich. “Er waren toen 3 slaggers, 4 bakkers, 3 kruideniers en 3 drogisterijen. In alle andere panden zaten cafés, die druk werden bezocht door de bewoners uit de buurt. Het was nooit stil op de Haagdijk.”

Sinds de jaren ‘60 verzamelt Joop Couvreur ansichtkaarten van Breda. Inmiddels heeft hij er ruim 14.000, overzichtelijk gerubriceerd op straatnaam. “Ik ben nou eenmaal een groot liefhebber van Breda. Mijn streven was ooit om alle ansichtkaarten van Breda te verzamelen. Dat is niet helemaal gelukt, maar ik ben een heel eind gekomen.” ●

Rechts de Ambachtsschool (die in 1979 afbrandde) vanuit het noordwesten richting Van Coothplein. Links de molen Het Fortuin die in 1986 afbrandde. Vooraan de sluis en de brug over De Mark, die toen nog dwars door de stad stroomde.

COLLECTIE STADSARCHIEF BREDA, ID-NUMMER 19870216 (CA. 1900)

“De keuze voor de Haagdijk was simpel: goed betaalbaar en bereikbaar, en er waren destijds nog geen bedrijventerreinen zoals nu.”

De Haagdijk waar toen nog het spoor voor de paardentram naar Princenhage lag. Links het R.K. Gasthuis (1906).

COLLECTIE ANSICHTKAARTEN JOOP COUVREUR

Een nieuwe/oude woon- en ontmoetingsplaats

Sinds 1917 ligt het gebouw van de Franciscusweekschool aan het Jan Ingen Houszplein. Om de hoek, aan de Oranjeboomstraat, lag tot 1972 een klooster. Het kolossale gebouw aan het grote plein is altijd benut als onderwijslocatie. Tot voor kort door horecavakschool De Rooi Pannen. De komende jaren wordt het complex gerenoveerd en krijgt het een meer open functie. Ook voor de omwonenden uit bijvoorbeeld de nabijgelegen Havermansstraat, Van Vlietstraat, Nuytsstraat en Weerijssingel. Zij profiteren straks mee van het (semi-)toegankelijke parkje, de horecagelegenheid, en van de zorg-, sport- en culturele voorzieningen. Een mooie aanwinst voor dit deel van het Gasthuisveldengebied!

In het voormalige schoolcomplex en in nieuwbouw worden 74 appartementen voor young professionals, expats en alleenstaanden gerealiseerd. De kapel krijgt een restaurant. Op de begane grond komen kantoor- en werkruimtes. Na de zomervakantie beginnen de bouwwerkzaamheden. Op het parkachtige achterterrein worden 30 appartementen gebouwd. Over de uitwerking hiervan vindt momenteel afstemming plaats met Gemeente Breda. De verwachting is dat ontwikkelaar Vrijborg de oude kweekschool najaar 2019 haar nieuwe bestemming heeft gegeven.

Herinneringen

Van oudsher ademen de Gasthuisvelden voetbal. Vele honderden jongens uit de buurt hadden op 'de Gasjes' een perfecte leerschool. Maar vrouwen ook. Al in 1923 was er een officiële wedstrijd voor dames. En vanaf de jaren '70 waren er diverse dameselftallen.

Ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van koningin Wilhelmina (1923) speelde het Bredase dames-elftal Hollandia een openingswedstrijd op de Gasthuisvelden tegen de dames van Prins Maurits. De dames speelden in die tijd in lange rokken, want de korte broek was voor hen taboe.

BRON: COLLECTIE STADSARCHIEF BREDA, ID-NUMMER 19840243

“Dat damesvoetbal is vaak spontaan ontstaan. We zagen de hele dag overal voetballende jongens. Veel vrouwen kenden elkaar uit de buurt en uit de cafés. Dan is 1 en 1 gauw 2.”

Cor van Mook: “Met dit elftal hebben we midden jaren '70 maar twee keer gespeeld op de 'Gasjes'. Het is spontaan ontstaan in café De Haagse Poort aan de Haagdijk, waar we vaak kwamen. De afspraak was dat er voor de wedstrijd niet gedronken mocht worden.

Dat hebben we erna flink ingehaald natuurlijk. Toen is onze keepster nog gevallen en geblesseerd geraakt.”

Nieuw begin

WONEN OP EEN 'OUDE BANK'

Op de plek van de voormalige kantoorlocatie van de Rabobank aan de Markendaalseweg wordt een nieuw appartementencomplex met 123 woningen gerealiseerd. De woningen zijn gericht op starters op de huizenmarkt. Het oude gebouw gaat men tot de fundering slopen, waarop een nieuw appartementencomplex wordt gebouwd. Rond mei/juni van dit jaar moet de sloop klaar zijn. In het vierde kwartaal van 2019 hoopt HIG Invest Group deze nieuwe woonlocatie te voltooien.

“De Haagdijk verandert telkens en is altijd hetzelfde”

Dat de speciaalzaak voor aquarium- en hengelsportbenodigdheden van Bert-Jan Meeuwen op de Haagdijk gevestigd is, is geen wonder. Voorvaderen van hem hadden er al een zaak, van bakkerij tot duivenvoerwinkel. Hij woont er inmiddels ruim 50 jaar. “De Haagdijk is voor veel winkeliers en klanten een ideale straat. Er is veel loop, de huurprijzen zijn aanvaardbaar, de straat is autobereikbaar en je kunt er voor de deur parkeren.”

Een historische ader

Al in de vroege middeleeuwen vormde de Haagweg de wat hoger gelegen verbinding tussen Breda en Princenhage. Van oudsher zijn er kleine bedrijfjes en winkels actief. Je vindt er nog veel mooie, oude gevels die de historie illustreren. “Het is een sfeervolle, wat slingerende winkelstraat, die uitstraalt dat ze al lang een levensader van Breda

is, maar die ook geregeld wat extra zorg nodig had. Er zijn diverse winkeliers die hier, net als ik, al heel lang hun zaak hebben, maar er komen ook geregeld nieuwe ondernemers hun kans wagen. Door de betaalbaarheid gaat het vaak om starters, die na een tijd naar een grotere locatie verkassen. Een mooi voorbeeld is de nu landelijke keten Domino's Pizza die hier ooit gestart is.

IJzergieterij Klep, de latere Etna, is begonnen op nr. 85. Zelfs C&A heeft een poging gedaan om hier te beginnen met hun winkel. Afgezien van Albert Heijn zijn er geen winkelketens te vinden.”

Mooie toekomst

De Haagdijk zelf blijft volgens Bert-Jan grotendeels hetzelfde, maar er vindt van tijd tot tijd wisseling van de wacht plaats. “Voor de levendigheid en aantrekkelijkheid van de straat is dat wel goed, vind ik. Er zitten nu bijvoorbeeld wat leuke restaurantjes die er vroeger niet waren. Dat trekt ook 's avonds weer nieuwe mensen aan.

Ik ben optimistisch over de ontwikkelingen in de Gasthuisvelden. Natuurlijk gaan we de medewerkers van het belastingkantoor en de rechtbank wel missen, die hier dagelijks voorbijkwamen en inkopen deden. Maar het gebied, inclusief de Seeligkazerne, was wel erg afgesloten voor burgers. Nu de Haagdijk en de Nieuwe Haagdijk zijn gerenoveerd, net als veel winkels, hebben die straten een aantrekkelijke uitstraling. Nieuwe bewoners van het gebied, en mensen die er komen werken, bieden voor de retail hier een mooi vooruitzicht. Er komen steeds nieuwe zaken, zoals een bier- en wijnspecialist en een bloemen- en plantenzaak. Ik denk dat de 'nieuwe' Gasthuisvelden een kwaliteitsverbetering kan opleveren waar velen beter van worden.” ●

“Heel veel armoe gekend, maar die voelde nooit bitter”

Op zijn tachtigste schiet Hein ('Heintje') van Gastel nog spontaan vol bij zijn herinnering aan het gelukzalige gevoel dat hij kreeg toen hij in het eerste elftal van NAC mocht spelen. “Voor een menneke uit de Gampel dat heel veel armoe kende, was dit onbeschrijflijk. Het ging me niet om die paar centen die je daarmee verdiende, ook al kon ik die heel goed gebruiken. Maar wat denk je van de eer? Ik was zo trots toen. En nog!”

Geweldige jeugd

Meteen al geeft Heintje (zoals hij graag genoemd wil worden) aan dat hij het fijn vindt om in een magazine te komen over de 'Gasjesvelden'. Want jonge mensen en nieuwe bewoners kunnen zich niet voorstellen wat dit voor buurt geweest is. “Ik ben geboren in de Lange Gampelstraat, de huidige Pelmolensstraat. We woonden met zijn twaalven in een klein huisje. Ik sliep samen met een paar broers en zussen in één bed onder wat oude dekens. Mijn vader had vanwege suikerziekte geen benen meer en om nog iets te verdienen reed hij in zijn rolstoel langs de huizen met garen en zo. Hij stierf toen ik 6 jaar jong was. Mijn moeder ging toen op de lucht-

machtbasis in Gilze-Rijen werken en nam af en toe een pannetje eten mee naar huis. Bijstand bestond toen nog niet, dus als er geen inkomsten waren, had je niets. Gelukkig kreeg ik soms op school tussen de middag wat te eten. Douchen mochten we één keer per week in het nabijgelegen badhuis. Mijn oudste zus werkte daar en om kaartjes uit te sparen zette ze een paar van ons buiten op een rijtje en ging er met de doucheslang over. Als er op school een medisch onderzoek was, zagen ze dat ik geen onderbroek droeg en de grote gaten in mijn sokken. Je schaamde je kapot af en toe. Toch voelde die armoe nooit echt bitter aan voor mij. Ik heb heel veel buiten kunnen spelen en gezwommen in

de Kosteloze die, zoals de naam al zegt, gratis was. Maar vooral urenlang kunnen voetballen op de uitgestrekte Gasjesvelden en tegen een blinde muur. Dat vond ik geweldig. Ik kijk terug op een heel fijne jeugd, echt waar.”

De sterren van de hemel

De ommekeer kwam voor Heintje na weer een dramatische gebeurtenis in zijn nog jonge leven. Toen hij 12 was stierf ook zijn moeder. Hij kon toen bij een broer gaan wonen in Westeind. “Die kreeg vrij snel veel kinderen, dus daar was het ook al geen vetpot. Maar hij had me op mijn negende laten inschrijven bij NAC. Ik had een paar echte voetbalkousen gekregen

NAC-1 1962-'63. Van links naar rechts (de spelers onderstreep zijn internationals): Cock Luyten, Jan van Hoogenhuizen, Adrie Pelkmans, Kees Kuijs, Peter van de Merwe, Daan Schrijvers. Zittend vlnr: Wim Groenewegen, Kees Rijvers, Leo Canjels, Jacques Visschers, Hein van Gastel.
BRON: NAC-MUSEUM

van oud-NAC-aanvoerder Lou van der Linden. Dat was voor mij een onvoorstelbaar cadeau. Ik ging naar de eerste training in een bloesje met pofmouwen van mijn zus. Iets anders was er niet. Maar mijn broers en zussen maakten wel een erehaag voor mij. Dat voelde geweldig.

ballers van NAC in onze buurt, zoals Frans, Karel en Herman Bouwmeester, Daan Schrijvers, Jan Bogers en Kees Rijvers (die bij Lou inwoonde). In het eerste elftal speelden maar liefst vijf spelers die ook in het Nederlands elftal stonden. Daar keek je als jong ventje tegenop natuurlijk. Heintje van Gastel

gebruiken. Ik heb uiteindelijk 10 jaar in het eerste gevoetbald.”

Kapper voor het leven

Parallel aan zijn voetbalcarrière liep zijn loopbaan als kapper. Alleen die duurde wat langer. “Ik begon op de Haagdijk als veertienjarige te knippen,

Hein van Gastel voor zijn ouderlijk huis aan de (inmiddels gerenoveerde) Lange Gampelstraat. Visschers, Hein van Gastel. FOTOCOLLAGE SAB EN STADSFOTOGRAAFBREDA / JORGEN JANSSENS

Het in 1931 geopende Gemeentelijk badhuis aan de Fellenoordstraat had aparte ingangen voor jongens (links) en meisjes (rechts). Vanwege de te hoge kosten is het gesloopt in 1974. BRON: SAB 19550035

“Ik heb urenlang kunnen voetballen op de uitgestrekte Gasjesvelden en tegen een blinde muur. Dat vond ik geweldig. Ik kijk terug op een heel fijne jeugd.”

Toen ik 18 was, vroeg de beroemde NAC-trainer Rat Verlegh me bij het eerste elftal. Ik heb er een paar nachten van wakker gelegen. Dat geluksgevoel dat me toen overstroomde, herken ik nog heel goed. Je moet je voorstellen, ik kon daar bijvoorbeeld elke keer douchen als ik er kwam. Er ging een wereld voor me open. Sterker nog, mijn leven stond op zijn kop. Er woonden al veel supervoet-

mocht voetballen met en tegen al die grootheden van wie hij jarenlang de voetbalplaatjes spaarde, zoals Abe Lenstra en later Johan Cruyff. Ik heb er geen verklaring voor waarom er zoveel goede voetballers uit de Gampel kwamen. We hadden als kind niet veel anders dan voetballen natuurlijk en we waren allemaal groot geworden op straat en daardoor heel bijdehand. Dat kon je ook in het veld goed

want ik was te klein voor fabriekswerk. Ik heb allerlei diploma's gehaald en kwam terecht in de kapperszaak van de familie Spekenbrink aan de Oranjeboomstraat. Van de gespaarde centen die ik bij NAC heb verdiend, kon ik de zaak later overnemen. Nog elke donderdagochtend ga ik erheen om oud-spelers en vrienden te knippen. Dan praten we bij over van alles. Maar vooral over NAC natuurlijk!” ●

VROEGER NU EN STRAKS

Magazine over de ontwikkelingen in de Gasthuisvelden

OPROEP: Heb je nostalgische foto's of mooie verhalen uit de buurt? Of heb je vragen, ideeën, plannen, suggesties? Laat het ons weten via gasthuisvelden@breda.nl

Volg de ontwikkelingen in de Gasthuisvelden op:
 facebook.com/gasthuisvelden